

D O M

afsagt den 30. april 2014 af Vestre Landsrets 15. afdeling (dommerne Kirsten Thorup, Nikolaj Aarø-Hansen og Trine Riise (kst.)) i ankesag

V.L. B-

J,

mod

T

Retten i Horsens har den 12. april 2013 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS

Påstande

For landsretten har appellanten, J, gentaget sin påstand for byretten.

Indstævnte, T, har påstået dommen stadfæstet.

Forklaringer

J og har afgivet supplerende forklaring for landsretten.

J har supplerende forklaret, at han havde sikkerhedssko på. Det

havde han pligt til, når han var på arbejde. Skoene har dybe og brede riller, og en af disse har muligvis grebet fat i metalkanten på trinnet, da han snublede. Han greb ud efter gelænderet i trappens højre side, men trappen var bred, og han kunne ikke nå det. Der var ikke gelænder i venstre side. Nederst på trappen låste en rille i sikkerhedsskoen sig fast om kanten på et trappetrin, og det var det, der gjorde, at foden drejede rundt om kanten og derved kom ind under trinnet i den åbne trappe. Han ved ikke, hvorfor han i byretten ikke kunne huske nærmere om, hvordan han faldt, men at han nu kan huske det. Forevist fotoet på ekstraktens side 80 har han forklaret, at han nu mener, at kantens højde er 3-5 mm. Det varierer dog inden for en tolerance, dels fra trin til trin, dels fra kanten af de enkelte trin til midten. Når han i byretten forklarede, at det var ubehageligt at gå på trappen, skyldtes det, at han følte sig lidt usikker ved at gå på den, fordi den var så bred. Det er svært at forklare, men den adskiller sig fra andre trapper. Direktøren havde hørt, at han løb. Det gjorde han ikke, og det har han heller ikke sagt noget om. Når han ikke reagerede på, at der i en række papirer stod, at han løb, var det nok, fordi der var så meget på det tidspunkt, og han ikke var vant til den slags. Det var han nok ikke så god til. A er selv faldet på trappen. Det så han en dag fra rygerummet, og A faldt lige så lang, han var. Det grinede de af i rygerummet. Han ved ikke, hvorfor han ikke i byretten reagerede på A forklaring om, at A ikke var faldet på trappen. Det burde han nok have gjort. J og han havde talt om, at trappen var "åndssvag". Derefter tænkte de ikke mere over det. Hvis trappen skulle være sikker, burde kanten slibes ned, eller også skulle der lægges noget højere materiale på trinnene. På den virksomhed, hvor han for tiden er i praktik, er der en tilsvarende trappe, men der er slet ikke en sådan kant.

I har supplerende forklaret, at han fortsat skønner, at kanten var 5-8 mm. Forevist fotoet ekstraktens side 80 har han fastholdt dette skøn. Trappen var ubehagelig at gå på. Som arbejder i produktionen havde man altid sikkerhedssko på. Sikkerhedssko med grove riller kunne sætte sig fast i metalkanten på trinnene. Det var nok også derfor, han selv faldt på et tidspunkt. Når han gik ned ad trappen, foretrak han altid selv at gå i trappens højre side og dermed langs gelænderet. Han er vant til at gå på trapper til og fra sin lejlighed, og dér er han aldrig faldet. Han er helt sikker på, at han fra rygerummet en dag har set A falde på trappen. Han ved ikke, hvorfor A ikke kan huske sit fald. Han har aldrig fået at vide, at de ikke måtte løbe på trappen. Det ville heller ikke gøre nogen forskel. Det kunne virke som om, belægningen på trappen var for tynd.

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Uanset J og vidnet forklaringer kan det navnlig efter det fremlagte fotomateriale efter bevisførelsen for landsretten ikke lægges til grund, at kanten på trinnet, som J efter sin forklaring snublede over eller gled på, var mere end 1-2 mm høj. Det er ubestridt, at trappen er indrettet i overensstemmelse med lovgivningen. Det tiltrædes med disse bemærkninger, at det ikke er bevist, at trappen har været indrettet uforsvarligt af betydning for uheldet.

Landsretten stadfæster derfor den indankede dom.

Efter sagens udfald, forløb og omfang skal Fagligt Fælles Forbund som mandatar for J betale sagsomkostninger for landsretten til T med 30.000 kr. Beløbet er uden moms og dækker udgifter til advokatbistand.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Fagligt Fælles Forbund som mandatar for J skal betale sagens omkostninger for landsretten til T med 30.000 kr.

De idømte sagsomkostninger, der forrentes efter rentelovens § 8 a, skal betales inden 14 dage.

Kirsten Thorup

Nikolaj Aarø-Hansen

Trine Riise
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 30. april 2014

Jan L. Madsen
retssekretær